

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 106

гр. Бургас, 27.01.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и седми януари през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Пепеляшев

Членове: Георги Хр. Иванов
Красимира Т. Донева

като разгледа докладваното от Георги Хр. Иванов Въззивно частно
наказателно дело № 20232100600081 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

Образувано е по жалба, изпратена по и-мейл на 18.05.2022г. до РС Бургас, от Н. В. Ц., ЕГН:*****, от гр.Бургас, ул.Т. №***, против Определение от 03.05.2022 год. по НЧД №704/2022г. на РС-гр.Бургас, с което е потвърдено Постановление на Бургаска районна прокуратура от 14.02.2022 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 6, вр. ал. 5, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство по ДП 687/2018 г. по описа на 05 РУ-Бургас, пор № 2448/2018 г. по описа на БРП, водено за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на определението на РС поради липса на осъществен ефективен съдебен контрол върху прокурорския акт. Твърди се, че в него се съдържат недоказани обвинения и той не е извършил никакво престъпление. Посочва, че е осъществявал ремонти в сградите-етажна собственост и е осъществявал пряка връзка със задържаните вещи. Претендира, че е кредитор на етажните собствености, тъй като е извършвал ремонти, които не са му заплатени, поради което има право на задържане по чл.91 от ЗЗД. Твърди, че веществените доказателства по прекратеното ДП трябва да се върнат на него като правоимащ кредитор.

Бургаският окръжен съд, проверявайки обосноваността и законосъобразността на атакуваното определение, във връзка с изложените в жалбата доводи, намира следното:

Жалбата е допустима, доколкото се оспорват мотивите на постановлението за прекратяване и определението на РС, с което то е потвърдено, но по същество е неоснователна.

Настоящият състав на въззивната инстанция след като са запозна с материалите по

ДП № 687/2018г. по описа на 5 РУ на МВР гр. Бургас, пр. пр. № 2448/2018г. на РП Бургас включително с постановлението на БРП и с определението на РС Бургас, намира следното:

На 07.07.2018г. в гр. Бургас, *****, била повреден външния домофонен панел на жилищния вход, състоящ се от две домофонни табла, на стойност 160 лева, собственост на етажните собственици във вход ** на блок ** ж.к. *. На 24.08.2018г. в гр. Бургас, *, била повредена кабинна бутониера, предназначена за жилищен асансьор със заводски номер № 31134, чрез срязване на кабелите ѝ, на стойност 519 лева, собственост на етажните собственици в жилищния вход ** на бл.*** в ж.к. *, представлявани от домоуправителя на блока- Р. М.С.. На 19.09.2018 г., в гр.Бургас, ж.к. *, била повредена кабинна бутониера, предназначена за жилищен асансьор със заводски номер № 31134, чрез срязване на кабелите ѝ, на стойност 519 лева, собственост на етажните собственици в жилищния вход ** на бл.** в ж.к. *, представлявани от домоуправителя на блока- Р. М. С.. На 27.08.2019г. в гр. Бургас, ж.к. *, било повредено външно табло на домофонна система, като бил изтръгнат вградения четец чрез отвертка, на стойност 194,00 лева, собственост на етажните собственици, представлявани от домоуправителя на блока И.М.Д.. В хода на разследването била установена съпричастността на жалбоподателя Ц. към описаните деяния. При претърсване и изземване в ползване от него помещение са били открити и 1 бр. кабинна бутониера, 2 броя домофонни табла и 1 брой резак. Видно от обясненията му, Ц. не отрича авторството си по отношение на гореописаните деяния, но твърди че е кредитор на етажните собствености, тъй като е извършвал ремонти и монтаж, които не са му били заплатени, поради което има право на задържане по чл.91 от ЗЗД и затова е демонтирал и взел инкриминираните вещи.

Наказателното производство е образувано на 28.08.2018 г. по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК. В следствие с постановления на наблюдаващите прокурори към това досъдебно производство са били присъединени и други разследвания. С постановление от 10.08.2020г. като обвиняем е бил привлечен жалбоподателят Ц., като му е било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 НК. С постановление на прокурора от 10.05.2021г. разследването по делото е било спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 6 НПК, като представителят на държавното обвинение е приел, че се касае за маловажен случай на унищожаване и повреждане, поради което и престъплението следва да се преквалифицира по чл. 216, ал. 4, вр. с ал. 1 НК, което пък от своя страна се преследва по реда на частното обвинение, съгласно предвиденото в чл. 218в, т. 1 НК. Преписи от постановлението за спиране били връчени на правоимащите лица, като в 6-месечния срок никой от тях не подал частна тѣжба, нито обжалвал постановлението за спиране. При това положение с постановление от 14.02.2022г. наблюдаващият прокурор на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 6, вр. с ал. 5, т. 1 и чл. 243, ал. 2 НПК прекратил наказателното производство по делото и се произнесъл по веществените доказателства, като постановил 2 броя домофони табла да се върнат на правоимащите – етажните собствености на на съответните жилищни блокове; един брой „резак“ – да се отнеме в полза на държавата, а един брой флаш-памет и един брой CD да останат приложени по делото.

Постановлението на прокурора е било обжалвано от обвиняемия Н. В. Ц. пред първоинстанционния съд, който в пределите на правомощията си по чл. 243 ал.4 от НПК е постановил определение, с което е потвърдил атакувания прокурорски акт. Приел е, че има извършено престъпление по чл.216, ал.1 от НК, но предвид принципа „reformatio in peus“ – т.е. забрана за влошаване на положението на обжалващия, не може да отмени постановлението на прокурора, тъй като жалбата срещу него изхожда от обвиняемия. Разгледал е претенциите на Ц. за наличието на хипотезата на чл.91 от ЗЗД, както и по отношение на връщането на веществените доказателства и ги е отхвърлил.

Въззивният съд споделя правните изводи на РС по отношение на разпоредбата на чл.91 от ЗЗД. Възникването на правото на задържане изисква кумулативното присъствие на два юридически факта. Първият от тях е - фактическа власт върху движима вещ по причина, която не определя държателя като недобросъвестен. Вторият съществен елемент от сложния фактически състав на чл. 91, ал. 1 ЗЗД е изискуемото вземане да е във връзка със запазване, поддържане, поправяне или подобрене на задържаната вещ или за вреди, причинени от вещта. В случая и двата факта не са налице. Както правилно е приел и РС, към момента на демонтирането им, вещите не са се намирали у Ц., за да може той да ги задържи. Не се установени и изискуеми вземания от страна на Ц., тъй като липсват безспорни доказателства за дължими му суми за извършени от него монтажни и ремонтни дейности. Освен това твърдяните от него парични вземания не произтичат пряко от вещите, които той не отрича, че е отнел, а от други облигационни отношения между него и етажните съсобственици. Ето защо, не е налице хипотезата на чл.91 от ЗЗД в конкретния случай и той не е имал право да демонтира и задържа процесните вещи. Умишленото противозаконно повреждане на чужди движими вещи несъмнено може да се квалифицира като престъпление по чл.216 от НК.Отделно от това, който самоволно, не по установения от закона ред, осъществи едно оспорвано от друго свое или чуждо действително или предполагаемо право осъществява състава на чл.323, ал.1 НК. Следва да се има предвид, че настоящото съдебно производство е иницирано по жалба на обвиняемия, поради което и съдът няма как да ревизира заключението на прокурора, че се касае за престъпление от частен характер, нито да укаже разследването спрямо обвиняемия да продължи, тъй като ще се наруши забраната да му се влошава положението. С прекратяването на наказателното производство по ДП 687/2018 г. по описа на 05 РУ-Бургас, пор № 2448/2018 г. по описа на БРП, водено за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, и предвид неподаването на частна тъжба в срок от пострадалите, окончателно е препятствана възможността за реализиране на наказателно преследване против Ц. за евентуално извършено от него престъпно деяние по същите факти.

По отношение на разпореждането с веществените доказателства въззивният съдът счита, че правилно РС-Бургас е приел, че двата броя домофони табла следва да се върнат на съответните етажни собственост като техен собственик, тъй като те са били демонтирани от техните входове. По отношение на вещественото доказателство „резак“, правилно и законосъобразно е прието, че като средство за извършване на престъпление то следва да се

отнеме в полза на държавата в съответствие с чл. 53, ал. 1, б. „а“ НК независимо от наказателната отговорност на извършителя.

Поради изложеното, ОС- Бургас намира, че няма основание за ревизиране на мотивите на атакуваното определение, което като законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.

С оглед горното и на основание чл. 243, ал.8 от НПК, БОС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 03.05.2022 год. по НЧД №704/2022г. на РС-гр.Бургас, с което е потвърдено Постановление на Бургаска районна прокуратура от 14.02.2022 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 24, ал. 6, вр. ал. 5, т. 1 НПК е прекратено наказателното производство по ДП 687/2018 г. по описа на 05 РУ-Бургас, пор № 2448/2018г. по описа на БРП, водено за извършено престъпление по чл. 216, ал. 1, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____